

บทที่ 2

แนวนโยบายการส่งเสริมการลงทุนใน สปป.ลาว ในปัจจุบัน

ในระยะเวลา 10 ปี ที่ผ่านมาภายหลังจากรัฐบาล สปป.ลาว ได้มีแนวทาง “จินตนาการใหม่” รัฐบาลจึงปฏิรูป และแก้ไขระบบการส่งเสริมการลงทุนในสาขาที่ สปป.ลาว มีความได้เปรียบสูงกว่าประเทศอื่น เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้าพลังน้ำและอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ซึ่งได้มีการมอบสัมปทานให้แก่ผู้ลงทุนจำนวนมากแต่ยังคงขาดการดำเนินโครงการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ รัฐบาล สปป.ลาว ได้มอบสัมปทานแก่โครงการต่าง ๆ กว่า 100 โครงการ แต่โครงการส่วนใหญ่ยังอยู่ในขั้นตอนการสำรวจ และมีการดำเนินโครงการตามสัมปทานที่ได้มอบไว้อย่างเหมาะสม สร้างประโยชน์ และมีการควบคุมผลกระทบต่อด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิดนี้ทางการลาวได้กำหนดระเบียบ เงื่อนไขต่างๆ ที่ช่วยแก้ไขอุปสรรคของนักลงทุนต่างชาติ มากมายหลายประการ ซึ่งในรายงานคู่มือฉบับนี้ จะกล่าวถึง แนวนโยบายการส่งเสริมการลงทุนใน สปป.ลาว ในปัจจุบัน โดยละเอียด ดังนี้

2.1 โครงสร้างและนโยบายเศรษฐกิจของ สปป.ลาว¹

โครงสร้างเศรษฐกิจ

สปป.ลาว เริ่มปฏิรูปจากระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมสู่ระบบเศรษฐกิจเสรีแบบกลไกตลาด ตามนโยบาย “จินตนาการใหม่” โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติตามราคาตลาดหรือ GDP ปี 2549 ประมาณ 3.1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 7.5 จำแนกเป็นสัดส่วนของภาคการผลิตที่สำคัญได้แก่ ภาคการเกษตรกรรมร้อยละ 43 ภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 31 และภาคบริการร้อยละ 26

1. **ภาคการเกษตร** ประกอบด้วยผลผลิตที่สำคัญได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ยางพารา ไม้ และไม้แปรรูป กาแฟ โคน กระบือ และยาสูบ

2. **ภาคอุตสาหกรรม** ไฟฟ้าพลังน้ำ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ผลิตเพื่อส่งออกไปยังสหภาพยุโรป และอเมริกา ที่ได้รับ GSP โลหะทองแดง ทองคำ ปูนซีเมนต์ สุราและเครื่องดื่ม

3. **ภาคบริการ** ที่สำคัญได้แก่ การค้าส่งและค้าปลีก ธุรกิจธนาคารและสถาบันการเงิน โทรคมนาคม การขนส่ง การท่องเที่ยว และโรงแรม

¹ สำนักส่งเสริมการค้าชายแดนและมาตรการพิเศษทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ.

การพัฒนาการทางเศรษฐกิจของสปป.ลาว แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ (1) การปลดปล่อยมาเป็นระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม (ปี 2518 – 2528) และ (2) ระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมมาเป็นเศรษฐกิจระบบตลาด (ปี 2529 – ปัจจุบัน) ด้วยการนำใช้ “นโยบายจินตนาการใหม่” (NEM : Now Economic Mechanism) เมื่อปี 2529

หลังจากเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง ในปี 2518 ลาวได้ใช้ระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมเป็นเวลานาน (ปี 2518-2528) ความสัมพันธ์ทางการค้ามุ่งเน้นประเทศสังคมนิยมคอมมิวนิสต์เป็นหลัก ทำให้เศรษฐกิจของลาวซบเซา ประสบปัญหาความยุ่งยาก ปัญหาความยากจน การขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภค ปัญหาเงินเฟ้อ และปัญหาการบริหารงาน และการผลิตที่ไร้ประสิทธิภาพ รัฐบาลลาวจึงได้ทบทวนนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ พร้อมทั้งเริ่มกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขึ้นครั้งแรกในปี 2524

2.2 แผนการทางเศรษฐกิจ และสังคม ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกาศใช้แล้ว มี 5 แผน² ดังนี้

ก. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 1 ปี 2524-2528 เน้นการพึ่งพาตัวเองทางการเกษตร โดยเฉพาะการผลิตข้าว สนับสนุนอุตสาหกรรมท้องถิ่น โดยใช้วัตถุดิบด้านการเกษตรและป่าไม้ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออก แต่ยังคงเน้นด้านการค้ากับกลุ่มประเทศสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ ผลปรากฏว่าเศรษฐกิจเติบโตต่ำกว่าเป้าหมาย

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 2 ช่วงปี 2529-2533 นำเอานโยบาย “จินตนาการใหม่” (NEM : Now Economic Mechanism) มาใช้ โดยเน้นความสำคัญของระบบราคาที่เป็นไปตามกลไกตลาด และการบริหารในเชิงธุรกิจมากขึ้น และอาจกล่าวได้ว่าการใช้นโยบายจินตนาการใหม่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในกลุ่มประเทศสังคมนิยมแกนนำ ซึ่งเป็นช่วงที่โซเวียตเปลี่ยนมาใช้นโยบาย Perestroika และเวียดนามเปลี่ยนมาใช้นโยบาย Doi Moi โดยที่ลาวได้ยึดถือทั้งสองประเทศเป็นแนวทางการพัฒนา

ค. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 3 ปี 2534-2538

ง. ฉบับที่ 4 2539-2543 เน้นระบบการค้าเสรี

จ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 5 ปี 2544-2548 โดยในปีแรกของการใช้แผนดังกล่าว พรรคประชาชนปฏิวัติลาวได้จัดประชุมสมัชชาพรรคฯ ครั้งที่ 7 ที่ประชุมได้

² Bounmy LADSAMYXAY. แนวทาง และนโยบายการต่างประเทศของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทางด้านเศรษฐกิจต่อกับต่างประเทศโดยผ่านทาง การทูต . 2549.

กำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาประเทศ เป็นระยะสั้น (ปี 2544-2548) ระยะกลาง (ปี 2553) และ ระยะยาว (ปี 2563) โดยกำหนดเป้าหมายหลักได้ดังนี้

1. ให้ประเทศลาวพ้นจากสถานะของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี 2563 (ค.ศ. 2020)
2. เพิ่มรายได้ประชากรเป็น 3 เท่าของปี 2544 (ค.ศ. 2001) ภายในปี 2563 (ค.ศ. 2020) ประชากรมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 1,000 เหรียญสหรัฐฯ
3. ให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ในอัตราเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 7% ต่อปี (ปี 2544-2553)
4. ยุติการทำไร่เลื่อนลอยในปี 2548 (ค.ศ. 2005)
5. ลดอัตราความยากจนให้ได้ครึ่งหนึ่ง ภายในปี 2548 (ค.ศ. 2005)
6. ลดการปลูกฝิ่นอย่างสิ้นเชิง ภายในปี 2548 (ค.ศ. 2005)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของ สปป.ลาว จัดทำขึ้นทุกๆ 5 ปี เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะกลาง มีเป้าหมายหลัก คือ เน้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ และมุ่งขจัดความยากจนของประชาชน โดยลาวเริ่มใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับแรกตั้งแต่ปี 2524 ปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ซึ่งจะสิ้นสุดลงในปี 2548

ล่าสุด รัฐบาล สปป.ลาวอยู่ระหว่างการพิจารณาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6³ ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศในช่วงปี 2549-2553 มีรายละเอียด ดังนี้

การขยายตัวทางเศรษฐกิจ : แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 กำหนดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยร้อยละ 7.2 ต่อปี เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชน และการส่งเสริมการส่งออกของประเทศ

มุ่งขจัดความยากจน : การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 คาดว่าจะช่วยสร้างรายได้และการจ้างงานให้กับประชาชน ทั้งนี้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 กำหนดให้พลเมืองของประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้นจากประมาณ 380 ดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี ในปี 2547 เป็น 720 ดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี ภายในปี 2553

การส่งออก : แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 กำหนดเป้าหมายมูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 10 ต่อปี ในช่วงปี 2549-2553 เพื่อผลักดันให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อุตสาหกรรมที่คาดว่าจะเป็นตัวจักรสำคัญในการเพิ่มรายได้ในการส่งออกให้กับลาว ได้แก่ พลังงานไฟฟ้า ไม้และเฟอร์นิเจอร์ไม้ สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป และเหมืองแร่ ทั้งนี้ รัฐบาลลาว คาดว่าการส่งออกรวมของประเทศในช่วงปี 2549-2553 จะมีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 2.92 พันดอลลาร์

³ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. ส่วนวิเคราะห์ธุรกิจ ฝ่ายวิชาการ. 2548.

สหรัฐ โดยในปี 2553 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนฯ คาดว่ามูลค่าส่งออกของอุตสาหกรรมต่างๆ จะเป็น ดังนี้

ตารางที่ 2.1 : เป้าหมายมูลค่าส่งออกของลาว (ปี 2553)

ประเภทอุตสาหกรรม	มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)
พลังงานไฟฟ้า	140
สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป	138
เหมืองแร่	11
ไม้และเฟอร์นิเจอร์ไม้	164
กาแฟ	36
สินค้าหัตถกรรม	25
สินค้าเกษตร	29
อื่นๆ	34
รวม	676

นอกจากนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ยังเน้นสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนจากทั้งในประเทศและต่างประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจของลาว ซึ่งการลงทุนจากต่างประเทศและการส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องต่างจากเดิมที่การพัฒนาประเทศต้องพึ่งพากรัฐ และการช่วยเหลือจากองค์กรระหว่างประเทศเป็นสำคัญ

ทั้งนี้ ปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้ลาวมีศักยภาพเพียงพอ ที่จะบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาฯ ฉบับใหม่ มีดังนี้

สปป.ลาวยังได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences : GSP) จากประเทศผู้นำเข้าถึง 48 ประเทศทั่วโลก อาทิ ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (European Union : EU) และญี่ปุ่น เนื่องจากขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกของลาวยังอยู่ในระดับต่ำ สังเกตได้จากมูลค่าการส่งออกรวมของลาวที่อยู่ในระดับต่ำที่สุดของอาเซียน ยิ่งไปกว่านั้น EU ยังขยายสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไปภายใต้โครงการ Everything But Arms (EBA) ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งรวมถึงลาวมาตั้งแต่ปี 2544 โดย EU ยกเว้นการเรียกเก็บภาษีนำเข้า และยกเลิกการกำหนดโควตานำเข้าสินค้าทุกประเภทจากลาว ซึ่งที่ผ่านมาหลักเกณฑ์การพิจารณาแหล่งกำเนิดสินค้า

สปป.ลาวได้รับสถานการณืเป็นคู่ค้าปกติ (Normal Trade Relation : NTR) จากสหรัฐฯ ตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2547 ส่งผลให้อัตราภาษีนำเข้าเฉลี่ยที่สหรัฐฯ เรียกเก็บจากลาวลดลงจากร้อยละ 45 เหลือร้อยละ 2.4 ซึ่งคาดว่าจะช่วยเพิ่มโอกาสในการส่งออกของลาวไปสหรัฐฯ ได้ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ สินค้าส่งออกที่สำคัญของลาวที่มีศักยภาพในการส่งออกไปสหรัฐฯ ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป และผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัสดุธรรมชาติ

โครงการก่อสร้างเขื่อนผลิตไฟฟ้าพลังงานน้ำ (น้ำเทิน 2) ซึ่งมีกำหนดการก่อสร้างแล้วเสร็จในปี 2552 จะทำให้รัฐบาลลาวมีรายได้เพิ่มขึ้นจากค่าสัมปทานโครงการ รวมทั้งเพิ่มการจ้างงานและกระตุ้นการหมุนเวียนของเศรษฐกิจในพื้นที่ที่ก่อสร้างเขื่อน รวมถึงเป็นแหล่งสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศจากการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าในระยะต่อไป

การลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่มีแนวโน้มการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เนื่องจากลาวยังคงมีทรัพยากรแร่ทั้งที่สำรวจพบแล้ว และรอการสำรวจอยู่จำนวนมาก ประกอบกับความต้องการแร่เพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ส่งผลให้แร่ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมีราคาเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ ปัจจุบันรัฐบาลให้สัมปทานสำรวจแร่ในหลายพื้นที่กับบริษัทผู้ดำเนินการเหมืองแร่ต่างชาติ อาทิ บริษัทเหมืองแร่จากจีนและเวียดนามที่เข้าไปสำรวจแร่เหล็กในพื้นที่เขตภูจี้เหล็กในเขตปกครองพิเศษไซสมบูน (ปัจจุบันเป็นแขวงเวียงจันทน์) และพื้นที่เขตเมืองเวียงไซ ในแขวงหัวพัน ตามลำดับขณะที่การส่งออกแร่ทองแดงจากเหมืองเซโปน ซึ่งเป็นเหมืองทองคำและทองแดงใหญ่ที่สุดในลาว ยังมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ในส่วนของนโยบายส่งเสริมการลงทุน⁴

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ส่งเสริมให้นักลงทุนชาวต่างประเทศ ทั้งที่เป็นบุคคลและนิติบุคคล หรือกองทุน เพื่อการลงทุนจากต่างประเทศเข้าดำเนินการลงทุนประกอบ ธุรกิจ ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีหลักการเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน และดำเนินการ ภายใต้กฎหมายของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว บุคคลและนิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจ และลงทุนในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีสถานภาพเป็น "ผู้ลงทุนต่างประเทศ" โอกาสในการลงทุน ผู้ลงทุนต่างประเทศ สามารถลงทุนประกอบธุรกิจได้ทุกประเภท

⁴บริษัท ซีเอ อินเตอร์เนชันแนล อินฟอร์เมชัน จำกัด. “โครงการศึกษาอุปสงค์ของตลาดประเทศลาว” ของกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์, กลุ่มงานภูมิภาค 3 สำนักส่งเสริมการค้าชายแดนและมาตรการพิเศษทางการค้า, “คู่มือการทำธุรกิจในสปป.ลาว”, กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ณ เวียงจันทน์.

เช่น เกษตรกรรม ป่าไม้ อุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมพลังงาน อุตสาหกรรมเหมืองแร่
หัตถกรรม การขนส่ง การก่อสร้าง การท่องเที่ยว ธุรกิจด้านการให้บริการ และฯลฯ

2.3 แผนงาน/โครงการของหน่วยงานสังกัดกระทรวงพาณิชย์ไทย ที่สนับสนุน ยุทธศาสตร์การค้าชายแดน⁵

1.) สนับสนุนวิสัยทัศน์: ประชาชนมีคุณภาพชีวิต มีรายได้สูงขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง เมืองนำ
อยู่ “โครงการแสดงและจำหน่ายสินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ประเทศเพื่อนบ้านและ
ประเทศในกลุ่มความร่วมมือ ECS)”

2.) สนับสนุนวิสัยทัศน์: ผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิมีมูลค่าเพิ่มขึ้นและปลอดภัยจาก
สารพิษ “โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการตลาดข้อตกลง (Contract Farming)”

3.) สนับสนุนวิสัยทัศน์: สินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการแปรรูป
“โครงการอบรม/สัมมนาอินเตอร์เทรดเดอร์ (Inter Trader)”

4.) สนับสนุนวิสัยทัศน์: เป็นประตู (Gateway) การค้า การคมนาคม และการท่องเที่ยว
เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน “โครงการสัมมนาแก้ไขปัญหา ลดอุปสรรคทางการค้า และจับคู่ธุรกิจ
ระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน”

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจไทย และ สปป.ลาว⁶

- 1.) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้ WTO
- 2.) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้อาเซียน
- 3.) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้กรอบECS
- 4.) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้ ACMECS
- 5.) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเปค

⁵ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี. (<http://www.moc.go.th/opscenter/ub/ub.html>).

⁶ สำนักงานการค้าต่างประเทศเขต 5 (หนองคาย) สังกัดกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์.

(<http://www.dft.moc.go.th/nongkhai/>).

การค้าและการลงทุนระหว่างไทยกับสปป.ลาว⁷

ภาวะการค้าระหว่างประเทศ

การค้ารวม

ปี 2549 ไทยและสปป.ลาว มีมูลค่าการค้ารวม 57,583.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 43.6 โดยไทยเกินดุลการค้าเป็นมูลค่า 19,726.4 ล้านบาท

ปี 2550 (ม.ค.-ก.ย.) มูลค่าการค้าไทยและสปป.ลาว มีมูลค่าการค้ารวม 43,827.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 1.4 โดยไทยเกินดุลการค้าเป็นมูลค่า 21,410.7 ล้านบาท

การส่งออก

ปี 2549 มีมูลค่าการส่งออกของประเทศไทยไปสปป.ลาวเป็นมูลค่า 38,654.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 24.8

ปี 2550 (ม.ค.- ก.ย.) มีมูลค่าการส่งออกของประเทศไทยไปสปป.ลาวเป็นมูลค่า 32,619.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 13.5

สินค้าส่งออกที่สำคัญ น้ำมันสำเร็จรูป รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักร ผ้าผืน ยานพาหนะอื่น ๆ และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องดื่ม ปูนซีเมนต์ และเครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว

การนำเข้า

ปี 2549 ประเทศไทยนำเข้าจากสปป.ลาวมูลค่า 18,928.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 107.4

ปี 2550 (ม.ค.- ก.ย.) ประเทศไทยนำเข้าจากสปป.ลาวมูลค่า 11,208.6 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 22.7

สินค้านำเข้าที่สำคัญ โลหะทองแดง เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ ไฟฟ้า ถ่านหิน ข้าวโศด เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ และเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ภาวะการค้าชายแดน

การค้ารวม

ปี 2549 การค้าชายแดนระหว่างไทย-สปป.ลาวมีมูลค่า 47,922.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 24.3 โดยไทยเกินดุลการค้าเป็นมูลค่า 27,927.9 ล้านบาท

⁷ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ 1, หน้า 67.

ปี 2550 (ม.ค.-ก.ย.) มูลค่าการค้าชายแดนไทย และสปป.ลาว มีมูลค่าการค้า รวม 45,302.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 26.1 โดยไทยเกินดุลการค้าเป็นมูลค่า 19,239.8 ล้านบาท

การส่งออก

ปี 2549 มูลค่าการส่งออกชายแดนระหว่างไทย-สปป.ลาว 37,925.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 15.6

ปี 2550 (ม.ค.- ก.ย.) มีมูลค่าการส่งออกชายแดนของประเทศไทยไปสปป.ลาวเป็นมูลค่า 32,271.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 14.5

สินค้าส่งออกที่สำคัญ น้ำมันเชื้อเพลิง รถยนต์ รถจักรยานยนต์และอะไหล่ วัสดุอุปกรณ์การก่อสร้าง และสินค้าอุปโภคบริโภค

การนำเข้า

ปี 2549 มูลค่าการนำเข้าชายแดนระหว่างไทย-สปป.ลาวเท่ากับ 9,997.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 74.0

ปี 2550 (ม.ค.- ก.ย.) ประเทศไทยนำเข้าด้านชายแดนจากสปป.ลาวมูลค่า 13,031.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 68.2

สินค้านำเข้าที่สำคัญ โลหะทองแดง ไม้ และไม้แปรรูป โค กระบือ แร่ดิบ ผลผลิตการเกษตร และสิ่งทอ

ภาวะการลงทุน

สปป.ลาวมีพื้นที่ประเทศทั้งสิ้น 236,800 ตารางกิโลเมตร มีขนาดประมาณครึ่งหนึ่งของประเทศไทย นับว่าเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ได้แก่ ป่าไม้ ถ่านหิน สินแร่ ทองแดง ดินบุก ทองคำ นอกจากนี้ ประชาชนลาวและไทยมีความใกล้ชิดกันมากทางด้านศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม ซึ่งผู้ประกอบการไทยสามารถเข้าไปประกอบกิจการในลาวได้โดยไม่มีอุปสรรคทางด้านภาษาและวัฒนธรรม

การลงทุนจากต่างประเทศในลาวนับตั้งแต่ปี 2531 – เดือนมีนาคม 2549 มีจำนวนโครงการ 1,306 โครงการ เงินลงทุน 6,945.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

การลงทุนจากต่างประเทศในลาว ปี 2549 มีจำนวนโครงการ 171 โครงการ เงินลงทุน 2,699.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ประเทศผู้ลงทุนรายใหญ่ในสปป.ลาว ได้แก่ ประเทศไทย 655.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จีน 423.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ญี่ปุ่น 401.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อินเดีย 350.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

เวียดนาม 261.2 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เกาหลี 163.7 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และสิงคโปร์ 43.5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

สาขาที่มีการลงทุนมาก ได้แก่ การผลิตไฟฟ้า 1,776.7 ล้านเหรียญสหรัฐฯ การเกษตร 458.5 ล้านเหรียญสหรัฐฯ การก่อสร้าง 130.6 ล้านเหรียญสหรัฐฯ อุตสาหกรรมและหัตถกรรม 123.0 ล้านเหรียญสหรัฐฯ การค้า 86.1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และเหมืองแร่ 73.8 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ความสัมพันธ์ด้านการค้า ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในปัจจุบัน⁸

ความสัมพันธ์กับประเทศไทยและสถานะปัจจุบันของความร่วมมือยุทธศาสตร์ของไทยต่อ สปป.ลาว

สนับสนุนและส่งเสริมลาวในทุกทางเพื่อให้มีความก้าวหน้า เข้มแข็ง รุ่งเรืองและเป็นมิตร ประเทศที่ดีของไทย

1.) กลไกความร่วมมือไทย-ลาว

ความสัมพันธ์ไทย - สปป.ลาว ในปัจจุบันดำเนินไปอย่างราบรื่นใกล้ชิด ทั้งสองฝ่ายได้ใช้กลไกและเวทีความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นทั้งในกรอบทวิภาคีและพหุภาคีผลักดันความร่วมมือและแก้ไขปัญหาเพื่อหาทางออกร่วมกันอย่างสันติวิธี ที่สำคัญได้แก่

1. คณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือไทย-สปป.ลาว เป็นกลไกกำกับดูแลการดำเนินความสัมพันธ์ไทย-สปป.ลาวในภาพรวม ตั้งขึ้นเมื่อพฤษภาคม 2534 มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของ ทั้งสองฝ่ายเป็นประธานร่วม สองฝ่ายได้ผลัดเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมขึ้นทุกปี โดยมีผู้แทนจากทุกหน่วยงานหลักของไทยและลาวเข้าร่วม การประชุมครั้งล่าสุด คือ ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 23-25 มกราคม 2549 ที่จังหวัดตราด

2. คณะกรรมการร่วมมือรักษาความสงบเรียบร้อยตามชายแดนทั่วไปไทย-สปป.ลาว ตั้งขึ้นเมื่อเดือนสิงหาคม 2534 มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงป้องกันประเทศเป็นประธานร่วม เป็นกลไกกำหนดแนวทางและมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริม

⁸ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ 1, หน้า 67.

ความร่วมมือ รักษาความสงบเรียบร้อยและเสถียรภาพตามชายแดน การประชุมครั้งล่าสุด คือ ครั้งที่ 15 เมื่อวันที่ 18-19 ธันวาคม 2549 ที่กรุงเทพฯ มหานคร

3. คณะกรรมาธิการเขตแดนร่วมไทย-ลาว ตั้งขึ้นเมื่อ เดือนกันยายน 2539 มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทย และลาวเป็นประธานร่วมมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนร่วมตลอดแนวชายแดน การประชุมครั้งล่าสุด คือ ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 7-8 มีนาคม 2550 ที่หลวงพระบาง

4. คณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย-ลาว เป็นผลสืบเนื่องจากการเยือนลาวของ

5. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เมื่อเดือนมกราคม 2540 และการประชุม คณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือไทย-ลาว ครั้งที่ 7 เมื่อเดือนกันยายน 2540 การประชุม คณะกรรมการร่วมทางการค้า ครั้งที่ 1 มีขึ้นระหว่างวันที่ 16-17 กรกฎาคม 2541 กรุงเทพมหานคร มีรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและการท่องเที่ยวลาวเป็นประธานร่วม ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนเป็นการประชุมแผนความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจการค้าไทย-ลาว มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไทย-ลาวเป็นประธานร่วม ได้จัดประชุมครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 24-28 ธันวาคม 2549 ณ นครหลวงเวียงจันทน์

6. คณะกรรมการส่งเสริมการค้า และการลงทุนไทย-ลาว (เปลี่ยนชื่อมาจากคณะกรรมการใกล้เคียงแก้ไขข้อพิพาทด้านธุรกิจและการลงทุนไทย-ลาว) จัดตั้งโดยมติที่ประชุม คณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือไทย-ลาว ครั้งที่ 7 เมื่อเดือนกันยายน 2540 มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของทั้งสองฝ่าย เป็นประธานร่วม เพื่อเป็นกลไกอำนวยความสะดวกการใกล้เคียงแก้ไขข้อพิพาทด้านธุรกิจ และการลงทุนและส่งเสริมการค้าเน้นธุรกิจระหว่างไทย-ลาว การประชุมครั้งล่าสุด คือ ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2549 ที่เกาะช้าง จังหวัดตราด

7. การประชุมคณะผู้ว่าราชการจังหวัดและเจ้าแขวงชายแดนไทย-ลาว จัดตั้งโดย มติที่ประชุมคณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือไทย-ลาว ครั้งที่ 6 เมื่อกันยายน 2539 ณ จังหวัดสงขลา การประชุมครั้งล่าสุด คือ ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 23-24 สิงหาคม 2549 ที่แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว นอกจากนี้ ยังมีการประชุมคณะกรรมการร่วมมีรักษาความสงบเรียบร้อยในระดับจังหวัดกับแขวงเพื่อเป็นกลไก ในการร่วมกันแก้ไขปัญหาด้านบริเวณชายแดนในระดับท้องถิ่นมิให้ลุกลามเป็นปัญหาระดับชาติ

8. การประชุมทวิภาคีว่าด้วยความร่วมมือด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นกลไกความร่วมมือเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานฝ่ายไทย และรัฐมนตรีประจำสำนักงานประธานประเทศเป็นประธานฝ่ายลาว การประชุมครั้งล่าสุด คือ ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 6-7 กันยายน 2549 ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

9. สมาคมไทย-ลาวเพื่อมิตรภาพ จัดตั้งโดยกระทรวงการต่างประเทศเมื่อปี 2537 เพื่อเป็นกลไกเสริมในการดำเนินความสัมพันธ์ ระหว่างไทย-สปป.ลาว ในระดับประชาชนต่อประชาชน ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยฝ่ายลาวได้จัดตั้งสมาคมลาว-ไทยเพื่อมิตรภาพ ภายใต้ศูนย์กลางพรรคประชาชนปฏิวัติลาว เป็นสมาคมร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ กับสมาคมไทย-ลาวฯ ทั้งสองสมาคมมีการประชุมร่วมกันทุกปี การประชุม ร่วมระหว่างสองสมาคม ครั้งล่าสุด คือ เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2549 ที่กรุงเทพมหานคร

2.) สถานะความร่วมมือ

พัฒนาการที่สำคัญของความสัมพันธ์ไทย-ลาว ได้แก่การประชุมคณะรัฐมนตรีร่วมไทย-ลาวอย่างไม่เป็นทางการ เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2547 ณ แขวงจำปาสัก และจังหวัดอุบลราชธานีซึ่งเป็นการประชุม ครั้งประวัติศาสตร์ ทั้งสองฝ่ายสามารถหารือในปัญหาที่ค้างค้ำเป็นเวลานานได้อย่างตรงไปตรงมา และหาทางออกที่เหมาะสมร่วมกันได้ และได้ผลักดันความร่วมมือในระยะต่อไปเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งสองฝ่ายได้นำผลการประชุมดังกล่าวมาปฏิบัติจนมีผลคืบหน้า สรุปได้ ดังนี้

3.) ด้านเศรษฐกิจ

- ความร่วมมือด้านการค้า การค้าไทย-ลาว มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ใน ปี 2549 การค้าไทย-ลาว มีมูลค่ารวม 57,583.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.63 จากปี 2548 ที่มีมูลค่าการค้า 40,092 ล้านบาท สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าเชื้อเพลิง สินค้าอุปโภคบริโภค ยานพาหนะและอุปกรณ์ สิ่งทอ เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้านำเข้าจากลาวที่สำคัญ ได้แก่ ไม้และไม้แปรรูป เชื้อเพลิง สินแร่โลหะ ทั้งนี้ ที่ประชุมกำหนดแผนความร่วมมือระหว่างกระทรวงพาณิชย์ไทย-ลาว ระหว่างวันที่ 25-27 ธันวาคม 2549 ได้ตั้งเป้าหมายเพิ่มมูลค่าการค้าสองฝ่ายเป็น 2 เท่า และเพิ่มมูลค่าการส่งออกจากลาวไปไทยเป็น 3 เท่า ภายในปี 2553

- ความร่วมมือด้านการลงทุน ไทยเป็นประเทศที่ลงทุนในลาวมากที่สุด ในช่วงปี 2544-2548 มีบริษัทไทยได้รับอนุมัติโครงการลงทุนในลาวจำนวน 102 โครงการ มูลค่าประมาณ 606.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สาขาที่มีการลงทุนมาก ได้แก่ พลังงานไฟฟ้า ขนส่งและโทรคมนาคม ธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยว ธนาคาร อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ เครื่องนุ่งห่มและหัตถกรรม

- การให้สิทธิพิเศษด้านภาษีศุลกากรในการนำเข้าสินค้าเกษตรจากลาว ไทยมีนโยบายสนับสนุนการนำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งลาว ทั้งในกรอบอาเซียน และ ACMECS เพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน สำหรับในปี 2547 ไทยได้ให้สิทธิพิเศษด้านภาษีศุลกากร ในการนำเข้าสินค้าเกษตรจากลาวทั้งในรูปแบบของการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร แก่ประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ (ASEAN Integration System of Preferences –

AISP) และยกเว้นอากรขาเข้าสินค้าในลักษณะ One Way Free Trade รวมจำนวน 187 รายการและเพิ่มเป็น 300 รายการในปี 2548-2549 และ 301 รายการ ในปี 2550-2552

• ความร่วมมือด้านคมนาคมขนส่ง กระทรวงคมนาคมไทยและลาวได้ประชุมหารือเพื่อแก้ไขความไม่สะดวกในการสัญจรของประชาชนและยานพาหนะ และได้ร่วมกันกำหนดแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

- การอำนวยความสะดวกในการสัญจรของยานพาหนะ ทั้งสองฝ่ายได้ออกเอกสารประจำรถลักษณะเดียวกับหนังสือเดินทาง เพื่อขอรับการตรวจเข้าเมืองที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งมีผลในทางปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2547 ทำให้ประชาชนไทยและลาวสามารถนำรถยนต์ส่วนบุคคลเดินทางผ่าน เข้า-ออก ดินแดนของแต่ละฝ่ายได้โดยสะดวกซึ่งแต่เดิมนั้นหากจะนำรถยนต์เข้าลาวต้องจอดรอไว้ที่ฝั่งไทยแล้ว ดำเนินการเพื่อขออนุญาตนำรถเข้าจากหน่วยงานกลางที่เวียงจันทน์ใช้เวลาประมาณ 2 วัน

- การขนส่งสินค้าผ่านแดน รัฐบาลไทยและลาวได้เห็นชอบให้เปิดเสรีผู้ประกอบการขนส่งทางถนนผ่านแดนไทย-ลาวจากเดิมที่จำกัดเพียง 5 ราย ให้ผู้ประกอบการที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด มาขออนุญาตเป็นผู้ประกอบการขนส่งสินค้าไทย-ลาวได้ไม่จำกัดจำนวน มีผลปฏิบัติเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2547 ณ เดือนตุลาคม 2549 มีผู้ประกอบการได้รับอนุญาตจำนวน 248 ราย จำนวนรถที่ได้รับอนุญาต 7,111 คัน ทำให้ต้นทุนค่าขนส่งลดลงร้อยละ 20-30

- การขนส่งผู้โดยสาร สองฝ่ายได้เปิดเดินรถโดยสารประจำทางในเส้นทาง (1) อุดรธานี-เวียงจันทน์ (2) หนองคาย-เวียงจันทน์ เมื่อเดือนเมษายน 2547 (3) อุบลราชธานี-ปากเซ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2549 และ (4) มุกดาหาร-สะหวันนะเขต เมื่อเดือนมกราคม 2550 รวมทั้งจะขยาย/เปิด เดินรถในเส้นทางอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในระยะต่อไป

• ความร่วมมือด้านการเงินและการธนาคาร ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ให้ความช่วยเหลือร่วมมือกับธนาคารแห่ง สปป.ลาว ทั้งในด้านคำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนและ บริหารนโยบายการเงินและการคลัง การฝึกอบรมพนักงาน การศึกษาภาวะการค้าชายแดนร่วมกัน นอกจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารแห่ง สปป.ลาวได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวก และการสร้างความเชื่อมั่นในการชำระเงินระหว่างสองประเทศ เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2546 และ เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2549 ได้มีการลงนามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการให้ความสนับสนุนทางการเงินแก่ สปป.ลาวเพื่อลงทุนในโครงการก่อสร้างเขื่อนและโรงไฟฟ้าพลังน้ำ น้ำจิม 2 โดยไทยจะให้ความช่วยเหลือ ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ สปป.ลาว เพื่อลงทุนในโครงการน้ำจิม 2 โดยให้กู้วงเงินกู้ไม่เกิน 1,000 ล้านบาท หรือสกุลเงินอื่นที่มีมูลค่าเทียบเท่า และให้รัฐวิสาหกิจไฟฟ้าลาวออกพันธบัตรสกุลเงินบาท ในประเทศไทยมูลค่าไม่เกิน 1,500 ล้านบาท โดยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (Exim bank) เป็นผู้ค้า

ประกันพันธบัตรดังกล่าวซึ่งเป็นการเพิ่มทางเลือกให้รัฐบาล สปป.ลาวในการระดมทุนเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ในอนาคต

- ความร่วมมือ ด้านไฟฟ้าและพลังงานอื่น ๆ ลาวให้ความสำคัญต่อโครงการพลังงานเนื่องจากเป็นแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญให้แก่ประเทศ ไทยและลาวได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วย การพัฒนาไฟฟ้าในลาว 2 ฉบับเมื่อเดือนมิถุนายน 2536 และเมื่อเดือนมิถุนายน 2539 สรุปว่าทั้งสองฝ่ายจะร่วมมือพัฒนาไฟฟ้าในลาวเพื่อจำหน่ายให้ไทยจำนวน 3,000 เมกะวัตต์ ภายในปี 2549 ปัจจุบัน มีโครงการภายใต้บันทึกความเข้าใจฯ ที่ลงนามสัญญาซื้อขายไฟฟ้าแล้วและโครงการที่มีศักยภาพ จำนวน 11 โครงการ รวมกำลังผลิต ณ จุดส่งมอบประมาณ 6,181 เมกะวัตต์ โดยมีโครงการที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยแล้ว 2 โครงการ รวม 313 เมกะวัตต์ ได้แก่ โครงการน้ำเทิน-หินปูน (เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2541) และโครงการห้วยเฮาะ (เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2542) มีกำลังผลิต ณ จุดส่งมอบ 187 เมกะวัตต์ และ 126 เมกะวัตต์ ตามลำดับ และเนื่องจากการรับซื้อไฟฟ้าจาก สปป.ลาวจำนวน 3,000 เมกะวัตต์ตามบันทึกความเข้าใจฯ สิ้นสุดภายในปี 2549 กอปรกับไทยมีความต้องการใช้พลังงานสูงขึ้น ฝ่ายไทยจึงได้ตกลงขยายการรับซื้อไฟฟ้าจาก สปป.ลาวเพิ่มเป็น 5,000 เมกะวัตต์ภายในปี 2558 โดยได้มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการพัฒนาไฟฟ้าใน สปป.ลาว ในระหว่างการเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการของนายกรัฐมนตรี สปป.ลาว เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2549

- ความร่วมมือด้านการพัฒนาเครือข่ายคมนาคมไทย ให้ความสำคัญกับความร่วมมือเพื่อพัฒนาเครือข่ายคมนาคมเชื่อมโยงไทย-ลาว ซึ่งนอกจากจะทำให้ประชาชนไทย-ลาว สามารถเดินทาง ไปมาหาสู่กันได้สะดวกยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็นการช่วยเหลือให้ลาวเปลี่ยนจากประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล เป็นจุดเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคตามนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาลลาวด้วย ปัจจุบัน โครงการพัฒนาเครือข่ายคมนาคมที่ไทยให้ความช่วยเหลือแก่ลาวมีความคืบหน้าตามลำดับ โครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว ได้แก่ สะพานข้ามแม่น้ำเหืองระหว่างจังหวัดเลยกับแขวงไซยะบุรี การพัฒนาสนามบินวัดไ้ที่นครหลวงเวียงจันทน์ การก่อสร้างทางลาดขึ้น-ลง (ramp) บริเวณท่าเทียบเรือแขวงคำม่วน และโครงการก่อสร้างถนนเชื่อมท่าเทียบเรือแขวงคำม่วน-ถนนหมายเลข 13 และสะพานข้ามแม่น้ำโขงระหว่างจังหวัดมุกดาหาร-แขวงสะหวันนะเขต นอกจากนี้ ยังมีโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการอีก ที่สำคัญคือ โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงระหว่างจังหวัดนครพนม-แขวงคำม่วน และโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงระหว่างจังหวัดอำนาจเจริญของ จังหวัดเชียงราย – เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว

- ความร่วมมือในกรอบพหุภาคีเพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจ ไทยและลาว มีความร่วมมือในกรอบพหุภาคีที่สำคัญ ได้แก่

- อาเซียน ลาวเข้าเป็นสมาชิกอาเซียน เมื่อเดือนกรกฎาคม 2550 ได้

เป็นประธาน คณะกรรมการประจำอาเซียนเมื่อกรกฎาคม 2547 ไทยได้ให้ความร่วมมือแก่ลาว เพื่อให้สามารถมีส่วนร่วม ในอาเซียนได้อย่างทัดเทียมกับประเทศสมาชิกอาเซียนเก่า ทั้งในกรอบ ความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (IAI) การให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (AISP) รวมทั้งให้ ความร่วมมือแก่ลาวเตรียมความพร้อมในโอกาสที่ลาวเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 10 เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2547 โดยได้จัดการดูงานให้เจ้าหน้าที่ลาว ให้การสนับสนุนด้าน วัสดุอุปกรณ์สำหรับจัดตั้งศูนย์ข่าว มูลค่าประมาณ 11.80 ล้านบาท และให้ความช่วยเหลือทาง การเงินเพื่อปรับปรุงสนามบินวัดไตมูลค่าประมาณ 320 ล้านบาท

- ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (Ayeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy - ACMECS) ลาวมีส่วนร่วม ในกรอบ ACMECS อย่างแข็งขัน โดยได้เป็นประธานการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อปรับ ACMECS Plan of Action และทบทวน โครงการความร่วมมือในสาขาต่าง ๆ ระหว่างวันที่ 1-2 มิถุนายน 2549 ที่กรุงเทพมหานคร และเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ACMECS ระดับรัฐมนตรีที่เมืองคอนโขง แขวง จำปาสัก ระหว่างวันที่ 3-4 กรกฎาคม 2549 นอกจากนี้ โครงการความร่วมมือไทย-ลาวในกรอบ ACMECS มีความคืบหน้ามากกว่าประเทศอื่น อาทิ โครงการ Contract Farming เป็นต้น

- ความร่วมมือในกรอบสามเหลี่ยมมรกต ลาวเป็นเจ้าภาพจัดการ ประชุมระดับรัฐมนตรีความร่วมมือในกรอบสามเหลี่ยมมรกต ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2546 ที่ แขวงจำปาสัก ที่ประชุมได้เห็นชอบปฏิญญาวาด้วยความร่วมมือ ด้านการท่องเที่ยวซึ่งมีสาระ สำคัญ มุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจของประเทศสมาชิก และได้กำหนดพื้นที่ความร่วมมือเพื่อผลักดันให้กรอบความร่วมมือมี ความเด่นชัด คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ภาคตะวันตกเฉียงเหนือของกัมพูชา และภาคใต้ ของลาว ทั้งนี้ ไทยได้จัดสรรงบประมาณ 2 ล้านบาท ในโครงการปรับปรุงศูนย์ข้อมูลข่าวสาร การท่องเที่ยวสามเหลี่ยมมรกตที่แขวงจำปาสักด้วย

ด้านสังคมและการพัฒนา

• ความร่วมมือด้านแรงงานไทยและลาว ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความ ร่วมมือด้านการจ้างแรงงานเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2545 ทั้งสองฝ่ายได้หารือทั้งในระดับนโยบาย และ ระดับเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่องเพื่อกำหนดแนวทางร่วมมือในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว หลบหนีเข้าเมือง กำหนดขั้นตอนการจ้างแรงงาน และให้การคุ้มครองแรงงานสัญชาติของแต่ละฝ่าย อย่างเหมาะสม ปัจจุบัน ความร่วมมือมีความคืบหน้าตามลำดับ ดังนี้

- การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว สัญชาติลาวในไทย ทางลาวได้ จัดส่งคณะเจ้าหน้าที่มาพิสูจน์สัญชาติแรงงานลาวในไทยตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2548 ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2549 สรุปได้ว่า มีแรงงานสัญชาติลาวมาขอรับการพิสูจน์สัญชาติจำนวน 43,788 คน

จากที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในปี 2548 จำนวน 90,073 คน ได้รับการรับรอง 43,657 คน และจะร่วมมือดำเนินการพิสูจน์สัญชาติแรงงานลาวรอบใหม่เพื่อปรับเปลี่ยนสถานะแรงงานส่วนที่เหลือ ระหว่างวันที่ 23 เมษายน - วันที่ 31 สิงหาคม 2550

- การนำแรงงานลาวกลุ่มใหม่มาทำงานในไทยโดยถูกกฎหมาย ไทยมีความต้องการแรงงานจากลาวจำนวนมากเพื่อรองรับการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและการเกษตร ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2549 กรมการจัดหางานได้ส่งข้อมูลแจ้งความต้องการจ้างแรงงานของนายจ้างให้ฝ่ายลาวรับสมัคร และคัดเลือกคนงาน จำนวน 52,106 คน และได้มีการส่งแรงงานลาวมาทำงานในไทยแล้วประมาณ 3,500 คน

• ความร่วมมือด้าน การต่อต้านการค้ามนุษย์ ไทยและลาวได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็กไทย-ลาว เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2548 ทั้งสองฝ่ายได้แต่งตั้งคณะทำงานร่วมและผู้ประสานงานกลาง รวมทั้งจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามบันทึกความเข้าใจ นอกจากนี้ กระทรวงการต่างประเทศได้จัดสรรงบประมาณจำนวน 2 ล้านบาท แก่สหพันธ์แม่หญิงลาวเพื่อสนับสนุนการดำเนินโครงการฝึกอาชีพแม่บ้านให้แก่สตรีลาวที่ประสงค์จะมาทำงาน ในประเทศไทย เพื่อแก้ไขปัญหาการหลอกลวงหญิงลาวมาทำงานในไทยและปัญหาการค้ามนุษย์

• ความร่วมมือด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ไทยได้เริ่มดำเนินการความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการกับลาวตั้งแต่ปี 2516 เน้นด้านการพัฒนาบุคลากรในลักษณะการให้ทุนการศึกษา ทุนฝึกอบรม/ดูงาน และโครงการพัฒนาใน 3 สาขาหลัก ได้แก่ การเกษตร การศึกษา และสาธารณสุข ความร่วมมือด้านวิชาการระหว่างประเทศทั้งสองเป็นไปตามแผนงานโครงการความร่วมมือ ทางวิชาการรายปีซึ่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันกำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงความต้องการ ชัดความสามารถและความพร้อมของแต่ละฝ่าย ตั้งแต่ปี 2540 - 2549 ไทยได้ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ แก่ลาวเป็นมูลค่าประมาณ 659.89 ล้านบาท ล่าสุด ฝ่ายลาวเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมร่วมมือทางวิชาการ ไทย-ลาว ครั้งที่ 12 ระหว่างวันที่ 22-27 ตุลาคม 2549 ที่เมืองหลวงพระบาง เพื่อกำหนดแผนงานความร่วมมือ สำหรับปี 2549/2550 ซึ่งไทยตกลงให้ทุนการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 25 ทุน และ ทุนฝึกอบรม/ดูงานในสาขาต่าง ๆ จำนวน 100 ทุน

• โครงการสันถวไมตรี กระทรวงการต่างประเทศได้จัดสรรงบประมาณภายใต้โครงการสันถวไมตรีเพื่อช่วยเหลือลาวพัฒนาด้านการศึกษา โดยได้ก่อสร้างอาคารเรียนที่โรงเรียนประถมแขวงสะหวันนะเขต (1 ล้านบาท) แขวงบ่อแก้ว (2.3 ล้านบาท) แขวงอุดมไซ (2 ล้านบาท) แขวงจำปาสัก 1.5 ล้านบาท และได้สร้างหอนอนโรงเรียนเด็กกำพร้าแขวงไชยะบุรี (2.4 ล้านบาท) รวมทั้งได้ให้ความช่วยเหลือสร้างสุขศาลาที่เมืองคอนโขง แขวงจำปาสัก (3.2 ล้านบาท)

4.) ความตกลงไทย-ลาวที่สำคัญ

1. ความตกลงเพื่อการส่งเสริม และคุ้มครองการลงทุน (22 สิงหาคม 2533)
2. ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือไทย-ลาว (9 พฤษภาคม 2534)
3. ความตกลงว่าด้วยการค้า (ฉบับแก้ไขใหม่) (20 มิถุนายน 2534)
4. ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือรักษาความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนไทย-ลาว (17 สิงหาคม 2534)
5. สนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือไทย-ลาว (กุมภาพันธ์ 2534)
6. ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูต (8 ตุลาคม 2537)
7. ความตกลงเกี่ยวกับการสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนตลอดแนวร่วมกัน (8 กันยายน 2539)
8. ความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (20 มิถุนายน 2540)
9. ความตกลงว่าด้วยการเดินทางข้ามแดนไทย-ลาว ฉบับลงนาม 20 มิถุนายน 2540 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 19 กันยายน 2540 เป็นความตกลงฉบับใหม่ที่ใช้แทนความตกลงเรื่องข้อบังคับร่วมกัน ว่าด้วยการจราจรชายแดนระหว่างประเทศไทยกับอินโดจีนฝรั่งเศส (16 สิงหาคม 2546)
10. ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตรา สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางราชการ (5 มีนาคม 2542)
11. ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางถนน (5 มีนาคม 2542) ซึ่งใช้แทนความตกลงว่าด้วยการขนส่งสินค้าผ่านแดนไทย-ลาว ลงวันที่ 1 มิถุนายน 2521 ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามข้อตกลงกำหนดรายละเอียดการขนส่งทางถนนเมื่อ 17 สิงหาคม 2544
12. สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (5 มีนาคม 2542)
13. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการควบคุมยาเสพติด วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารตั้งต้น (17 สิงหาคม 2544)
14. บันทึกความเข้าใจ ว่าด้วยความร่วมมือด้านการจ้างแรงงาน (18 ตุลาคม 2545)
15. ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านความมั่นคงบริเวณชายแดน (16 ตุลาคม 2546)
16. สนธิสัญญาว่าด้วยการโอนตัวผู้ต้องคำพิพากษาและความร่วมมือในการบังคับ

ให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา (20 มีนาคม 2547)

17. ความตกลงว่าด้วยกรอบความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจไทย-ลาว (20 มีนาคม 2547)

18. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษา (20 มีนาคม 2547)

19. ความตกลงว่าด้วยการแลกเปลี่ยนเงินกิบและเงินบาท (17 สิงหาคม 2547)

20. ความตกลงว่าด้วยการสนับสนุนสภาพคล่องเงินบาท (17 สิงหาคม 2547)

21. ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตรา สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทาง
ธรรมดาไทย-ลาว (28 ตุลาคม 2547)

22. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรี
และเด็กไทย-ลาว (13 กรกฎาคม 2548)

23. ความตกลงว่าด้วยสะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร-สะหวันนะเขต) (18
ธันวาคม 2549)

24. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือ ในการพัฒนาไฟฟ้าในลาว (18
ธันวาคม 2549)

25. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการสนับสนุนทางการเงินแก่ สปป.ลาวเพื่อลงทุนใน
โครงการก่อสร้างเขื่อนและโรงไฟฟ้าพลังน้ำ น้ำจิม 2 (18 ธันวาคม 2549)

กล่าวโดยสรุปแล้ว ไทยและ สปป.ลาว มีข้อตกลงการค้าที่มีแนวทางชัดเจนทุกระดับ ทั้งใน
ส่วนกลาง ระดับแขวง และข้อตกลงความร่วมมือ ระดับจังหวัดชายแดนที่มีเขตติดกัน ทั้งนี้ผู้ลงทุน
การค้าชายแดนของทั้งสองประเทศ จะต้องศึกษาข้อกำหนด กฎหมายการลงทุน เงื่อนไขสัญญา
ความร่วมมือธุรกิจเป็นอย่างดี และนำข้อตกลงนั้น ไปจดแจ้ง บันทึก ที่เป็นฝ่ายการลงทุนของ
แขวง/ส่วนกลาง เพื่อป้องกันข้อขัดแย้งต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น และจะเป็นผลดีต่อกันได้ แลหากมีข้อ
สงสัยใด สามารถสอบถามข้อมูลได้ที่ สถานทูตไทย ณ นครเวียงจันทน์ หรือหอการค้าชายแดนได้
ทุกแห่ง

2.4 สิทธิพิเศษทางการค้า

ตารางที่ 2.2 : สิทธิพิเศษทางการค้า

สิทธิพิเศษที่ได้รับจากประเทศคู่ค้า	สินค้า
<p>1. ได้รับสิทธิพิเศษจากไทย</p> <p>1.1 ภายใต้ ACMECS : ไทยให้สิทธิพิเศษเก็บภาษี 0% ในลักษณะ One Way Free Trade สำหรับสินค้า 11 ชนิด</p> <p>1.2 ภายใต้ AISP : ในปี 2007 ไทยให้สิทธิพิเศษ AISP กับ สปป.ลาว 301 รายการ เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยเก็บภาษีนำเข้า 0 – 5 %</p> <p>2. ได้รับสิทธิพิเศษ GSP จาก 48 ประเทศ และยังได้สิทธิพิเศษอื่น ๆ จากหลายประเทศ</p>	<p>- ถั่วเหลือง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ละหุ่ง มันฝรั่ง ข้าวโพดหวาน เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ ยูคาลิปตัส ลูกเดือย ถั่วเขียวผิวมัน ถั่วลิสง และงา</p> <p>- สินค้า 301 รายการ</p>

2.5 ข้อตกลง และความร่วมมือทางการค้า กับประเทศไทย

ข้อตกลงจากการประชุมแผนความร่วมมือระหว่างกระทรวงพาณิชย์แห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าแห่ง สปป. ลาว เมื่อวันที่ 26 - 28 ธันวาคม 2549 ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว สรุปโดยสังเขป ดังนี้

2.5.1 การค้าการลงทุน

ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องให้ตั้งเป้าเพิ่มมูลค่าการค้าสองฝ่ายเป็น 2 เท่า และเพิ่มมูลค่าการส่งออกจากลาวมายังไทยเป็น 3 เท่า ภายในปี 2553 และเพิ่มการลงทุนของไทยในลาว ทั้งนี้ ไทยแสดงความจริงใจที่จะร่วมมือกับลาว ในด้านเศรษฐกิจการค้าบนพื้นฐานความเท่าเทียมกัน

2.5.2 แผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้า

- จัดให้มีการประชุมระดับรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่อาวุโส และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ เพื่อทบทวน ติดตามการดำเนินงานความร่วมมือ และจัดทำความร่วมมือใหม่ ๆ
- ผลักดันการอำนวยความสะดวกทางการค้า การท่องเที่ยว และร่วมมือในการลงทุนในโครงการ Contract Farming การตั้งโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตร และการพัฒนาพื้นที่

เพื่อการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวันเซโน พัฒนาเมืองอุดมไซ และเส้นทางหมายเลข 9 จากสะพานมิตรภาพ 2 เข้าไปในแขวงสะหวันนะเขต

- ทั้งสองฝ่ายจะร่วมกันแก้ไขปัญหาการขนส่งผ่านแดน และข้ามแดน รวมทั้งแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบด้านศุลกากร

- ขณะเดียวกันเพื่อ

1.) เสริมสร้างความสามารถของบุคลากรของลาวในด้านต่าง ๆ อาทิ การเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กฎหมายการแข่งขันทางการค้า

2.) ฝึกอบรม และจัดหาคอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการจัดตั้ง Single Stop Inspection ให้แก่ด่านที่มีปริมาณการค้าสูง อาทิ ด่านสะหวัน แขวงสะหวันนะเขต

3.) พัฒนาสินค้า OTOP ของลาว

4.) สนับสนุนให้ลาวเข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติในไทย และจัดงานแสดงสินค้าของจังหวัดและแขวงที่มีชายแดนติดต่อกัน และ

5.) ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งตลาดกลางสินค้า

สรุปท้ายบท

กล่าวโดยสรุปแล้วการลงทุนของไทยใน สปป.ลาว ในปัจจุบัน อุตสาหกรรมที่น่ามีโอกาส และคู่ทางในการเข้าไปลงทุนใน สปป.ลาว จะเป็นอุตสาหกรรมที่ สปป.ลาว ให้การสนับสนุนแล้ว คือ ยุทธศาสตร์ที่สร้างความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่าประเทศอื่นๆ ปัจจัยที่สร้างความได้เปรียบให้แก่อุตสาหกรรมการผลิตที่ได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ในการส่งออกไปยังตลาด สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป เพราะการมีอัตราค่าจ้างแรงงานที่ต่ำของประเทศ สปป.ลาว แก่อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป อุตสาหกรรมรองเท้า และชิ้นส่วนยานยนต์เห็นว่าโอกาสและคู่ทางการลงทุนในอุตสาหกรรมทั้งสองประเภทนี้ใน สปป.ลาว ตั้งแต่ปานกลางถึงต่ำ จะเป็นอุตสาหกรรมที่ สปป.ลาว ไม่สามารถจะสร้างปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอรวมทั้งขนาดของตลาด ที่ สปป.ลาว ไม่มีการผลิตสินค้าต่างๆ จากภาคเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม อันเป็นผลมาจากจำนวนประชากรน้อย ทำให้ปัจจัยในการผลิตประเภทวัตถุดิบสำหรับการผลิตในอุตสาหกรรมต่างๆ มีอยู่อย่างจำกัด และไม่เพียงพอ

ดังนั้นอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องการปัจจัยเหล่านี้ และสามารถรวบรวมวัตถุดิบทั้งจากภายใน สปป.ลาว หรือนำเข้ามาจากต่างประเทศฝ่ายจีน และเวียดนาม ย่อมสร้างความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ และโอกาสในการเข้าลงทุนในประเทศ สปป.ลาว ซึ่งได้แก่ อุตสาหกรรมไก่สดแช่แข็ง อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ อุตสาหกรรม อัญมณีและเครื่องประดับ เพราะแนวทางในการส่งเสริมการส่งออกสินค้าไทยไปยังตลาด สปป.ลาว นั้น สามารถส่งออกสินค้าอุปโภคบริโภคที่ไทยมีความชำนาญ เนื่องจากเป็นกลุ่มสินค้าที่ไทยครองตลาด สปป.ลาว และตลาด สปป.ลาวยังมีความต้องการอีกเป็นจำนวนมากในอนาคต การส่งเสริมให้มีการตั้งตัวแทนจำหน่ายสินค้า วัสดุก่อสร้าง และสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ใน สปป.ลาว ก็ถือว่าเป็นช่องทางที่ดี เนื่องจาก สปป.ลาว ต้องการสินค้าในกลุ่มนี้ เป็นจำนวนมากเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เช่น ในสะพานนะเขต จำปาสัก เป็นต้น การส่งเสริมให้มีการเข้าไปลงทุนในด้านการเกษตร และด้านปศุสัตว์ ก็เป็นช่องทางที่ดี เนื่องจากลาวมีพื้นที่เพาะปลูกมาก และยังมีทรัพยากรธรรมชาติอีกเป็นจำนวนมากที่รอการพัฒนา จึงควรมีการจัดเก็บข้อมูลของตลาด สปป.ลาวให้ถูกต้อง และให้มีความทันสมัยรวมไปถึงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ส่งออกไทย ข้อมูลการตลาดต่างๆ ซึ่งได้แก่ รายละเอียดของผู้นำเข้าใน สปป.ลาว (ที่เป็นผู้ซื้อจริง) ที่มีข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกที่สำคัญของไทยและลาว สินค้าที่มีศักยภาพในการนำเข้าของตลาด สปป.ลาว และรูปแบบความต้องการของสินค้าในตลาด สปป.ลาว ควรสนับสนุนให้มีการสร้างศูนย์แสดงสินค้าที่เป็นของไทย และศูนย์ประชุมนานาชาติในภาคเหนือเพื่อรองรับการแสดงสินค้า ระดับชาติในระดับภูมิภาค การประชุมเชื่อมความสัมพันธ์เชิงธุรกิจ การแสดง นิทรรศการและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อให้เป็น

ศูนย์กลางด้านการแสดงสินค้าระหว่างไทย พม่า ลาวและจีน อีกทั้ง ควรจัดตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างไทยและลาวขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเจรจาด้านการค้าและหาแนวทาง แก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ส่งออกไทยกับผู้นำเข้า สปป.ลาว นักธุรกิจจัดให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการตลาดและเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายเกี่ยวกับการค้าให้ลาวได้รับรู้ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ส่งออกไทยรายใหม่ที่จะเข้าไปทำการค้ากับลาวในอนาคต ควรจัดกิจกรรมเพื่อสร้างภาพลักษณ์และเอกลักษณ์ของสินค้าไทย โดยส่งเสริมให้ใช้ชื่อการค้า (Brand Name) เป็นของไทย แต่มีฉลากการค้า ภาษาลาวให้มากขึ้นใน สปป.ลาว และควรประสานงานกับสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ณ กรุงเวียงจันทน์ เพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และหาผลสรุปร่วมกันในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ส่งออกของไทยและผู้นำเข้าของลาวเพื่อให้เกิดการค้าระหว่างประเทศที่มีความเสมอภาค และในทางกลับกัน ก็ส่งเสริมให้ชาวลาว มีความสัมพันธ์ที่ดี กับนักธุรกิจไทย อาทิ มีการเรียนการสอนบทเรียนทางธุรกิจในหลักสูตรต่างๆ ตามแนวนโยบายการส่งเสริมการค้าการลงทุนระหว่างกันและกัน